

Geachte lezer,

Het verheugt ons, u deze studie te mogen aanbieden. Het is onze hartenwens, dat u door deze studie wordt gezegend. Wanneer de Zoon Gods zegt: **“Ik ben de deur; als iemand door Mij binnenkomt, zal hij behouden worden”**. (Joh. 10:9), dan kunnen wij vandaag met grote stelligheid zeggen: Wij staan voor het sluiten van de deur, want de wederkomst van Jezus staat te gebeuren en daarmee loopt de genadetijd af. Daarom hebben wij van Godswege de opdracht, u deze Bijbelse boodschap door te geven. Probeer u alstublieft, om het zonder vooringenomenheid te lezen.

Vragen, die er bij het lezen van deze studie zouden kunnen rijzen, willen wij, voor zover dit mogelijk is, beantwoorden. Wilt u over de inhoud van deze studie of over het Woord van God in het algemeen praten, dan is daar ook een mogelijkheid voor.

Verder hopen wij van ganser harte, dat alvorens u deze studie gaat bestuderen, u uw God en Vader vraagt om geopende oren en vooral om een geopend hart. Opdat de Heilige Geest zelve u inzicht zal geven en u zal doordringen van de boodschap, die God in deze studie tot u zegt. God wil openbaren, hetgeen Hij tot redding van de mensen gesteld heeft. Alleen met het verstand en met rede is deze studie niet te verstaan. Vertrouw aan Hem uw inzicht toe en u zult van licht tot licht gaan en steeds meer vinden tot troost en sterkte.

Met hartelijke Zegenwensen
namens het Bijbelstudie Centrum

2 Petrus 1:19

***alléén de Bijbel laten spreken
het Woord van God geheel en het Woord van God alleen***

een kerk bepaalt **niet** wat de Bijbel leert.
maar
de Bijbel bepaalt wat een kerk moet onderwijzen

2 Tim. 4:2-4. **“verkondig het woord, dring erop aan, gelegen of ongelegen, wederleg, bestraf en bemoedig met alle lankmoedigheid en onderrichting. Want er komt een tijd, dat (de mensen) de gezonde leer niet (meer) zullen verdragen, maar omdat hun gehoor verwend is, naar hun eigen begeerte zich (tal van) leraars zullen bijeenhalen, dat zij hun oor van de waarheid zullen afkeren en zich naar de verdichtels keren”**.

Laten we beginnen met te lezen **Matt. 16:1-4**. **“En de Farizeeën en Sadduceeën kwamen tot Hem en vroegen, om Hem te verzoeken, dat Hij hun een teken uit de hemel zou tonen. Hij antwoordde hun en zeide: Bij het vallen van de avond, zegt gij: Goed weer, want de lucht ziet rood. En des morgens: Vandaag ruw weer, want de lucht ziet somber rood. Het aanzien van de lucht weet gij te onderscheiden, maar kunt gij het de tekenen der tijd niet? Een boos en overspelig geslacht verlangt been teken, en het zal geen teken ontvangen dan het teken van Jona. En Hij verliet hen en ging heen”**.

Hebr. 2:1-4. **“Daarom moeten wij te meer aandacht schenken van hetgeen wij gehoord hebben, opdat wij niet afdrijven. Want indien het woord door bemiddeling van engelen gesproken, van kracht is gebleken, en elke overtreding en ongehoorzaamheid rechtmatige vergelding heeft ontvangen, hoe zullen wij dan ontkomen, indien wij geen ernst maken met zulk een heil, dat allereerst verkondigd is door de Here, en door hen, die het gehoord hebben, op betrouwbare wijze is overgeleverd, terwijl ook God getuigenis daarvan geeft door tekenen en wonderen en velerlei krachten en door de Heilige Geest toe te delen naar zijn wil”**.

Beide Schriftgedeelten gaan over tekenen en wonderen. Wij willen dit onderwerp behandelen vanuit de Schrift. God is een God van wonderen. Wij vinden dat door alle **Psalmen** en door de hele Bijbel heen vermeld. Ik denk aan een uitspraak van **Job in Job 9:10**. **“Hij doet grote, ondoorgrondelijke dingen, ja wonderen zonder tal”**.

En in het laatste Bijbelboek **Openbaring 15:3** lezen wij, hoe daar een schare een lied zingt. **“En zij zingen het lied van het Lam, zeggende: Groot en wonderbaar zijn uw werken, Here God, Almachtige”**.

Allen, die in Hem waarachtig geloven, die door dat geloof dus Gods verborgen omgang hebben en gemeenschap door de Heilige Geest, die zien Zijn wonderen van dag tot dag; dat kan ook niet anders, want zij zijn uit de duisternis overgezet in Zijn wonderbaar licht en in Zijn licht zien wij immers het Licht. Dan zien wij dagelijks wonderen Gods, want alles is een wonder!

Daarom vraagt de ware gelovige niet om wonderen en tekenen, want hij ziet ze dagelijks om zich heen, omdat hij zelf tot een wonder geworden is. Is dat niet zo?

Want hoe heeft God door Zijn wonderbaar werk in Jezus door de Heilige Geest, zijn hart geheel veranderd en zijn geest en ziel vernieuwd. Ja, alles is nieuw geworden in hem! Dat, wat hij vroeger niet wilde en er niet naar verlangde en niet zag, dat verlangt hij nu wel en dat doet hij. Want hij heeft een nieuwe Bijbel gekregen.

Vroeger lag hij in de Bijbel en dat zei hem niet veel, het trok hem immers niet, maar toen kwam dat grote wonder plotseling en ging God hem inwendig vernieuwen en werd die Bijbel voor hem een heel nieuw boek.

Dat boek is licht en leven voor hem geworden en hij ziet dagelijks ook Gods wonderen in de leiding van zijn leven. Hij ziet, hoe God met hem wandelt, hem leidt en hem ook gebruikt in ontmoetingen en werken. Ja, hij ziet dagelijks vele wonderen, want alles is voor de ware gelovige een wonder. Ook zon, maan en sterren; het hele universum is dat niet een wonder van werken? De hele schepping is één groot wonder! Dat God uit die grauwe en donkere aarde, allerlei bloemen en vruchten in allerlei kleur en smaak te voorschijn brengt, is al een groot wonder van het leven.

Al kan de moderne mens met zijn wetenschap wel het leven en de dood constateren, hij kan het niet verklaren. Nog nooit heeft een mens het leven kunnen verklaren en waarom de mens het leeft; daarom weet men ook niet, wat de dood is. Want als men niet weet, wat het leven is, weet men ook niet wat de dood is. Alleen zij, die tot het waarachtige geloof zijn gekomen, die weten wat leven en dood is.

Want ik was dood in de zonden en misdaden, maar Hij heeft mij levend gemaakt, omdat Hij voor mij stierf. Hij, die het Leven is en die Zijn Leven gaf op het kruis van Golgotha en dat Leven uitgoot voor ons, die dood waren, opdat wij in Hem dat eeuwige Leven zouden hebben. O, prijst Zijn Naam!

Is niet alles een wonder? Daarom herhaal ik: de ware gelovigen vragen niet om wonderen en tekenen, om de eenvoudige reden, dat zij dagelijks om hen heen zien in hun leven, leiding en bovenal in en zelf.

Zij vragen het nog wel, als de Heer dat zo leidt, voor ongelovigen, opdat deze daardoor tot geloof mogen komen.

Zo lezen wij dat ook in **Hand. 4**, waar de schare van apostelen en eerste gelovigen bij elkaar vergaderen en samen gaan bidden. En dan bidden zij in **vers 29 en 30**: **“En nu Here, let op hun dreigementen en geef uw dienstknechten met alle vrijmoedigheid Uw woord te spreken, doordat Gij uw hand uitstrekt tot genezing, en dat tekenen en wonderen geschieden”**.

Zij vragen **niet**: **“geef Uw dienstknechten, dat zij wonderen en tekenen doen”**. Maar zij vragen: **“geef Uw dienstknechtende vrijmoedigheid om Uw woord te spreken, opdat die prediking door U bevestigd en bekrachtigd wordt voor hen, die anders niet geloven kunnen dan door wonderen en tekenen”**

Zij vragen het ook niet voor zichzelf. Daarom lezen wij ook in **Marc. 16:17**. **“Als tekenen zullen deze dingen de gelovigen volgen”**. En dan worden verschillende van die tekenen genoemd.

Let u op, de ware gelovige volgt geen wonderen en tekenen. Maar er zijn nog altijd mensen, die zich gelovigen noemen en die dáár naar toe willen gaan, waar wonderen en tekenen geschieden; en zo volgen zij wonderen en tekenen.

Mag ik u dan in alle liefde zeggen, als u dat doet, dan is er nog iets scheef met uw geloof en gaat er nog iets mank aan uw geloofsleven, want dan zijn uw ogen nog niet goed geopend en verkeert u nog niet in dat wonderbare Licht. Want daarin zien wij dagelijks de wonderen om ons heen! Neen, niet de gelovigen die tekenen en wonderen volgen, maar het is net andersom; de tekenen en wonderen zullen de gelovigen volgen.

En dat is, als wij met Jezus wandelen in waarachtig geloof en overgave aan Hem en wij ons aan Hem hebben toevertrouwd, opdat Hij Zijn Leven, dat wonderbare Leven van Hem, door ons kan openbaren en door ons kan uitleven; dán volgen de wonderen en tekenen vanzelf.

Want dan zien wij, hoe onder de prediking en door de geloofswandel, mensen wedergeboren worden. Want het is zeker een groot wonder, dat God uit de aarde prachtige bloemen en vruchten kan maken. Maar is het niet een nog groter wonder, dat God uit een verloren zondaar, wier hart naar de wereld en naar de zonde uitging, een nieuwe schepping maakt? Dat is altijd nog het grootste wonder, hoor!

Nu wil ik het bijzonder hebben over de gewone wonderen, die ons dagelijks omringen, waar de mensen zó aan gewoon zijn, dat zij ze niet zien. Zij verbazen zich daar niet over, want zij zijn er zo aan gewoon, dat het wonder van iedere dag in de natuur hun ontgaat. En dat noemen we dan maar gewone wonderen, die God dagelijks doet.

Maar er zijn ook ongewone wonderen, die van de natuurlijke gang van zaken afwijken, omdat God als almachtig God boven Zijn eigen schepping staat en die ook in kan grijpen op een bovennatuurlijke wijze. Welnu, over deze ongewone wonderen uit de Schrift zullen wij het nu hebben.

Mag ik u dan eerst dit zeggen? De ongewone wonderen zijn meestal tekenen, die God geeft om het werken en het verhandelen Gods in bepaalde tijden te begeleiden. Daarom zijn deze wonderen en tekenen aangepast aan het werk, wat God doet in een bepaalde tijd.

Is u dat duidelijk? Het zijn tekenen, die dat werk begeleiden, want God werkt niet altijd in elke tijd gelijk. En daarom zullen ook niet in alle tijden Zijn wonderen en tekenen gelijk zijn. Dat moeten wij gaan leren zien. De wonderen en tekenen zijn aangepast aan het werk, wat God doet in een bepaalde tijd.

Wij gaan enkele voorbeelden uit de Schrift nemen. Toen het Joodse volk nog in Egypte vertoefde in de slavernij, zond God Mozes om hen uit die slavernij uit Egypte en zijn afgoden te verlossen, door de Egyptische wijze onder het Goddelijk gericht te brengen.

Toen gaf God daarbij wonderen en tekenen, die heen wijzen naar wat God in die tijd zou gaan doen. Het waren gerichts wonderen en tekenen in die tien plagen; u weet wel: water in bloed, springhanenplaag, enz.

En vooral wees God in die wonderen en tekenen aan, hoe Hij die wereld zou gaan richten vanwege hun afgoderij en hun afval van de levende God. Daarom waren in die gerichten betrokken, datgene, waarmee zij afgoderij bedreven, bijvoorbeeld de rivier de Nijl. Deze werd door de Egyptenaren als een god vereerd en werd daarom stinkend gemaakt.

Ook de gerichten, die over bepaalde dieren kwamen, want ook die werden vereerd als goden en stierven. En de wijzen, die daar in die tijd optraden, werden door God beschaamd gemaakt door Zijn wonderen en tekenen. Zo moesten zij bij het derde wonder erkennen: **“dit is de vinger Gods”**.

Het waren dus tekenen, die God deed, opdat van de Egyptenaren en van die wijzen er zich enige zouden bekeren en zich zouden aansluiten bij het volk, dat God ging redden en verlossen uit de slavernij.

En daarom is het vooral dat laatste gericht van die eerstgeborenen zo bijzonder treffend, omdat men dat lam in huis moest nemen en zijn bloed moest aan de zijposten en zijn bovendorpel, omdat dát de enige weg was tot redding en verlossing.

Wat een machtig teken was dat; het teken, dat regelrecht heen wees naar wat God in de volheid der tijden zou geven, het Lam Gods, Zijn Zoon, die de zonden der wereld zou wegdragen en door Wiens Bloed alleen wij ontkomen kunnen aan het Goddelijk oordeel en gericht.

Want dan zal de verderfengel aan ons voorbij moeten gaan, als het Lam in huis is en waar het Bloed is aangebracht. Dat is duidelijk!

Dan zien wij, als God dat volk Israël uit het diensthuis uitgebracht heeft onder Mozes, dat God een ander werk gaat doen met dat volk. Want nu moet dat volk geleerd worden, hoe zij God moeten dienen. Zij zijn nu verlost uit de slavernij van Egypte, maar nu moeten zij de levende God gaan dienen.

Daarom moeten zij dus ook weten, dat het handelen Gods met hen een ware geloofswandel zal moeten zijn. Dat is de levenswandel in deze wereld van iedere gelovige en daarom zijn de tekenen en wonderen, die God doet ook precies daarmee begeleitend.

Het begint al met die wonderbare doortocht door de Rode Zee, waarvan Paulus door de Heilige Geest in **1 Cor. 10:1-4** zegt, dt het een teken, een afbeelding is van de doop. Want zoals zij allen in Mozes gedoopt zijn, zijn zij nu in Jezus gedoopt.

Het tweede was het wonder van dat bittere water in Mara (**Ex. 15:22-26**). Zij hadden geen water om te drinken, omdat het water bitter was. Dan geschiedde weer een wonder en teken, want Mozes moet een hout nemen en in dat water werpen en toen werd door dat hout dat water gezond. Zo gezond, dat God zegt: **“Ik zal geen van de krankheden van Egypte meer op u leggen, indien gij aandachtig luistert naar de stem van uw God en doet wat recht is in Zijn ogen”**.

Dat is een wonder en teken heen wijzend naar wat? Waardoor komt dat Levende Water tot ons? Door het hout, door het volbrachte werk van Jezus aan het hout, aan dat vloekhout van Golgotha. Want daar heeft Hij immers al onze zonden gedragen in Zijn Lichaam en onze krankheden en ziekten weggedragen en die zondaar weggedaan in Zijn dood. Daardoor komt nu het waarachtige Leven tot ons door de Heilige Geest, het levende water. Uit dat geloof zal de gelovige leren wandelen door deze aardse woestijn.

Het volgende wonder is op de Sinai, de wetgeving met de verbondsluiting en het maken van de Tabernakel. Dat was een wonder en teken, dat heen wijst naar wat veel hoger en heerlijker is dan die wetgeving op de Sinai, die alleen maar bestond uit letters gegrift in stenen.

Want zij ontvingen immers deze wetgeving 50 dagen na de uittocht uit Egypte en dat zegt al, dat het een teken, een wonder is, dat heen wijst naar dat teken en wonder van Pinksteren. Want, prijst God, waar de wet door Mozes gegeven nog begrenst en onvolkomen was vanwege de hardheid des harten, wordt nu de volmaakte wet Gods, die in Jezus is, in de ware gelovigen gegeven; ingeschreven in hart en verstand door de Heilige Geest, het Pinksterfeest.

Want het is de Geest van de levende God, die ons een nieuw hart geeft met daarin de volmaakte wet van God en dat is de natuur van Jezus, die ons ook een nieuw verstand geeft, namelijk het verstand van de Zoon van God; en wij krijgen de ware verbondssluiting, niet door het bloed van stieren en bokken, zoals bij Mozes, maar het Bloed van Hem, die door één offerande uit het Oude Testament, volbracht en vervuld heeft.

Want van het Bloed van Gods Zoon, spreekt Hij ons aan bij de Avondmaalstafel. **“Dit is het Bloed van het nieuwe verbond, het Nieuwe Testament”**.

Toen de kinderen Israëls allen daarna met elkaar moesten werken en bouwen aan die ene veel heerlijkere Tabernakel, die daarna kwam, de Tempel, om daar als de Oud Testamentische Gemeente samen te vergaderen en daar de gemeenschap met God te hebben.

Waar God Zich ging openbaren in het Heilige der Heiligen en in Zijn eredienst, was dat een wonder en teken, dat heen wees naar iet veel heerlijkers, wat nú gekomen in Jezus. Want op het Pinksterfeest kwam de Heilige Geest niet alleen in alle gelovigen om in hen te brengen het Leven van de levende Zoon van God en om hun harten en verstand de wet van God te schrijven, zoals het in Jezus is.

Maar ook om al die gelovigen te dopen tot één Lichaam, één Tempel in de Here. O prijst Zijn Naam, want u bent allen door één Geest gedoopt tot één Lichaam en u bent allen met één Geest gedrenkt, schrijft Paulus.

Ziet u, dat die wonderen en tekenen precies aangepast waren voor een bepaalde tijd, waarin God een bepaald werk ging doen. Als Mozes met de kinderen Israëls gevraagd had of de Heer nog eens het water in bloed wilde veranderen, dan had God gezegd: *“neen, die tijd is voorbij, Ik ga wat heerlijkers geven: u moogt eerst op die Rots slaan, opdat er water uit kome, daar de kinderen Israëls dorst hebben en zij kunnen drinken”*.

Dan moet Mozes die Rots slaan met die gerichts staf, die hij van God ontvangen had bij zijn zending naar Egypte. Want hij ging nu niet meer water tot bloed maken, wat tóén nodig was om Zijn volk uit te leiden.

Maar nu wordt die Rots geslagen. En wie is de Rots? Het is Jezus, de Rots Gods, die voor u en mij door God werd veroordeeld in onze plaats en die voor ons werd geslagen naar de eis van de heilige wet van God, opdat het water te voorschijn zou komen, waardoor de mens zou kunnen drinken en leven. Wat een teken!

Maar later, toen zij weer zonder water zaten, moesten Mozes en Aäron tot de Rots spreken, opdat hij overvloedig water zou geven. Maar zij mochten niet meer slaan, want zij mogen Jezus niet voor een tweede maal kruisigen. Het is volbracht op Golgotha en nu mogen wij tot Hem gaan en tot Hem spreken.

Daarom moesten zij toen ook niet de gerichts staf van Mozes nemen, maar de staf van Aäron en tot de Rots gaan spreken. Dat is het beeld van de Hogepriesterlijke ambtsdrager, want Aäron was immers de Hogepriester, het beeld van Hem, die komen zou, Jezus, die door Zijn Hogepriesterschap het wonder deed om van een dode stok, die geen wortels had, die ook niet in de aarde werd gezet, maar voor de ark werd gelegd en in één nacht blad, bloesem, knoppen en rijpe amandelen ging dragen, zonder water, zonder aarde, zonder wortels. Ja, zou voor God iets te wonderlijk zijn?

Het is toch voor God hetzelfde om dit uit donkere aarde te voorschijn te brengen, of uit het niet; het is voor Hem hetzelfde, want het gebeurt door het Woord Zijner Almacht.

Dat is weer dat wonder, dat teken, wat de gelovigen nú hebben; want wij hebben een grote Hogepriester, die voor ons bid en pleit, die van ons, dode stokken (want dat zijn wij van nature) in één moment levende, vruchtdragend ranken maakt, als wij maar met Hem verbonden zijn. Is dat niet een wonder?

Ja, het is voor mij nog altijd een wonder, hoe God ook mij heeft willen nemen om voor Hem vruchten te dragen. Want ik ben in mijzelf volkomen een mislukkeling. Ik begreep niet, dat de Heer mijn broers naar het vlees niet genomen heeft, die veel knapper zijn dan ik. Ik was een beetje de minste uit de familie, maar zij waren veel knapper en wijzer en die ging Hij voorbij en Hij nam mij om voor Hem vrucht te dragen.

Dat was het wonder van de Heer, maar ik legde mij in overgaven het Heiligdom aan Zijn voeten. Want die stok van Aäron moest gelegd worden in het Heilige der Heiligen, aan de voeten van de Ark en die Ark is Jezus nu voor de troon van God.

Ligt u, die dit leest, al als een van u zelf dorre stok aan de voeten van die Ark, overtuigt in u zelf, dat in het vlees geen goed woont en dat u van uzelf een onnutte dienstknecht bent? Of bent u nog zo ver niet? Dan hoop ik, dat God u goed gaat afbreken in de komende dagen, zodat u uw eigen onnutigheid gaat zien, uw eigen onvruchtbaarheid en dat u zich in het geloof daarom als een dode tok gaat leggen aan de voeten van Jezus.

En dan gaat Hij dat wonder verrichten. Dat Hogepriesterlijke wonder, wat wij ook op de Pinksterdag zin, hoe die honderdtwintig eenvoudige mensen, vissers en anderen, gemaakt worden tot gevolmachtigde apostelen, die uitgingen in de kracht van God en door wie de Heer grote tekenen en wonderen ging doen, omdat zij eerst vtot Hem waren gekomen en zij dt teken in de woestijn hadden begrepen.

Wat waren er nog meer voor wonderen en tekenen? De koperen slang. Waar wijst die op? **“Want alzo moest de Zoon des Mensen verhoogd worden”**. En moet ik nog meer doorgaan? (Joh. 3:14)

Het manna! Want Jezus zegt immers: **“niet Mozes gaf u het ware brood uit de hemel, maar Ik ben dat ware Brood”**. Ziet u, het waren allemaal tekenen en wonderen, die heen wezen naar Jezus. Maar God herhaalt die tekenen niet meer. Want God gaat verder met Zijn plan, gaat verder met Zijn werk en zo heeft ieder tijdperk, waarin God werkt, Zijn eigen wonderen en tekenen, die anders zijn, dan die in het verleden er waren.

Nu gaan wij zien, hoe God handelde onder Jozua. Toen de woestijnreis achter de rug was en Jozua het volk ging inbrengen in het beloofde land, dan zien wij direct, dat ook Gods wonderen en tekenen heel anders worden, want dan gaat God anders werken.

Het Joodse volk moest nu zijn erfdeel in bezit nemen, want het moest eigenlijk ingaan in de rust en God gaf toen wonderen en tekenen, die heen wezen naar het komende Koninkrijk. Daarom gebeurde at eerste wonder en teken, dat het water van de Jordaan, als type van de doodsrivier, zich moest scheiden tot een doorgang voor het volk.

Want voordat het Koninkrijk aanvangt hier op aarde, zullen allen, die in Jezus ontslapen zijn, opstaan uit de doden, want alle gelovigen zullen deel hebben aan de eerste opstanding. Met deze eerste opstandings gelovigen wordt het Koninkrijk gevestigd.

Wat gaat er nog meer gebeuren? Een tweede besnijdenis moest eerst te Gilgal geschieden. Want allen, die uit Egypte getrokken ware, leefden niet meer en het jonge geslacht moest nu besneden worden. Dat was de natuurlijke besnijdenis, maar de geestelijke verklaring er van is, dat de gelovigen besneden zijn met een besnijdenis, die zonder handen geschiedt, besneden in de besnijdenis van Jezus.

Wij weten, dat onze oude mens reeds gekruisigd en gestorven is en dat wij hem al in de doop hebben mogen afleggen. Wij hebben die besnijdenis aanvaard voor de eerste maal. Maar wij aanschouwen het

Bijbelstudie Centrum studie over **“tekenen en wonderen”**

nu nog niet ten volle, want nog zien wij altijd, dat iets van die oude mens nog bij ons is, als wij alleen maar kijken naar ons sterfelijk lichaam.

Maar als het Koninkrijk komt, dan gaan wij begrijpen, dat die besnijdenis, waarin wij nu reeds geloven zonder te zien, over gaat in werkelijkheid. Dan zullen de ware gelovigen niet meer iets van de oude mens in zich dragen. Want wij zullen Hem zien, gelijk Hij is en wij zullen aan Hem gelijk zijn. Dat is het wonderbaar teken van Gilgal.

Dan zien wij, hoe Jozua hen in het erfdeel brengt en de muren van Jericho vallen. Wat een wonder, want dat was een bolwerk van de vijand, de maanstad; de maan is immers het beeld van de vorst der duisternis.

Want als het zover is, dan is het een teken, dat ook satan onder onze voeten gelegd en verpletterd zal worden. Dan zal het ook voorgoed uit zijn met het rijk der duisternis, want zijn bolwerken zullen in één storten. In **Jozua 10:12** zei hij: **“Zon, sta stil tot Gibion en gij maan in het dal van Ajalon”**. En de hemelse krachten werden bewogen.

Als Jezus straks komt, zullen ook de krachten van hemel en aarde bewogen worden. Ziet u, welke wonderen en tekenen God altijd geeft bij een bepaald handelen van Hem met de mens? En zo kunnen wij doorgaan.

Nu gaan wij naar het Nieuwe Testament, om daar in het kort de wonderen en tekenen te zien, die bij die tijd behoren.

Toen Jezus in de Jordaan gedoopt werd en Zijn zending onder Israël begon, moest Hij van Godswege Israël het Koninkrijk aanbieden en daarom predikten Johannes de Doper eerst en daarna Jezus hetzelfde: **“Bekeert u, want het Koninkrijk der hemelen is nabij gekomen”**.

Jezus gaf uitdrukkelijk in **Matt. 10:5-7** de opdracht aan Zijn discipelen: **“Wijkt niet af op de weg naar heidenen, gaat geen stad van Samaritanen binnen; begeeft u liever tot de verloren schapen van het huis Israëls. Gaat en predikt en zeg hun: het Koninkrijk der hemelen is nabij gekomen”**.

God ging dus aan Israël het aardse Koninkrijk aanbieden naar Zijn belofte en dát werd begeleid met wonderen, tekenen en krachten van dat Koninkrijk en daarom genas Jezus in die dagen alle zieken, die tot Hem kwamen en zo werden invallieden, blinden en kreupelen allen bevrijd van demonen en demonische machten en werden doden opgewekt. Want dat zijn de wonderen en tekenen, die het Koninkrijk begeleiden bij de verkondiging daarvan.

Daarom deed Jezus niet alleen Zelf die wonderen en tekenen, maar Hij gaf ook Zijn twaalf apostelen dezelfde volmacht bij die prediking: **“bekeert u, want het Koninkrijk Gods is nabij gekomen”**, om zieken allemaal te genezen, de demonen uit te werpen en de doden op te wekken. Het zijn de krachten en tekenen, die bewezen dat het Koninkrijk onder hen gekomen was in Jezus, de Messias.

Dat bleef zo tot Matt. 11, maar na Matt. 11 ging er **een grote kentering** komen, omdat zij, Israël, hun Messias verwierpen als hun Koning. En daarom zei Jezus in **Matt. 12** dat er iets anders zou komen.

En deze grote kentering zien helaas heel veel Christenen van vandaag de dag niet en daarom verkondigen zij een Evangelie, dat **niet door de Gemeente** maar **door Israël straks verkondigd wordt**. (lees en bestudeer de studie: **“Waarom velen niet genezen”**. Zeker nu vandaag de dag er zo veel genezingsbijeenkomsten worden georganiseerd met vooraf heel veel tam tam en waar vele broeders en zusters achter aan gaan maar zij kunnen helaas nooit een duidelijk Bijbels antwoord geven waar dat in het Woord staat, doordat zij het Woord niet goed bestuderen en kennen)

Want na Matt. 11 trekt Jezus zich van Israël terug en gaat Hij de heidenen het oordeel aankondigen. Maar het Koninkrijk blijft voor Israël met de daarbij behorende krachten en tekenen. Het Koninkrijk wordt de heidenen nergens in de Bijbel aangeboden, maar wel het oordeel. Welk oordeel?

Dat zij van een verloren zondaar, die onder het oordeel Gods ligt, gered zullen kunnen worden, omdat Hij dat oordeel gedragen heeft en de Heilige Geest nu op een andere wijze zal gaan werken, want de Geest zal hen gaan overtuigen van zonde.

En dat staat ook in Joh. 12:31. **“Nu gaat er een oordeel over deze wereld; nu zal de overste dezer wereld buitengeworpen worden; en als Ik van de aarde verhoog ben, zal Ik allen tot Mij trekken. En dit zeide Hij om aan te duiden, welke dood Hij sterven zou”**.

In Joh. 16:8 staat: **“En als Hij komt, zal Hij de wereld (niet Israël) overtuigen van zonde en van gerechtigheid en van oordeel”**. En dat lezen wij ook in Matt. 12, waar de grote kentering, het grote keerpunt begint. **“En Hij zal de heidenen het oordeel verkondigen”**.

Wat in tegenstelling is met Matt. 10, waar Hij hen ten strengste verbood om naar de heidenen te gaan. Maar in Matt. 12 worden zij juist naar de heidenen gezonden. Men zou zeggen: **“dat is wel tegenstrijdig”**. Neen, dat is het niet, omdat er wat gebeurd is. Zij hebben namelijk hun Koning daar verworpen en dan zegt vers 21 van Matt. 12: **“En op Zijn Naam zullen de heidenen hopen”**. Niet op Zijn Koninkrijk, maar op Zijn Naam.

Wat moeten wij dus nu verkondigen? De Naam van Jezus, in wie redding, verlossing, rechtvaardigmaking, heiligmaking, ja alles. Als straks dat vervuld is, gaat de Heer weer terug naar Israël en dan krijgt Israël weer het Koninkrijk aangeboden, wat zij dan aanvaardden ook door de Grote Verdrukking.

Wij leven nu in een tijd van grote verwarring door een kardinale foute lering, die de kerk (Gemeente) altijd als het Koninkrijk beschouwd, terwijl de kerk (Gemeente) in die zin niets met dat Koninkrijk uitstaande heeft. Het behoort wel tot het Koninkrijk, natuurlijk! De Gemeente zal straks immers net Hem als koningen een priesters heersen, maar zij is het Koninkrijk niet, slechts een deel daarvan.

Maar dan gaan ook de wonderen en tekenen veranderen. Want dan vragen zij om een teken, in Matt. 12 en Matt. 16 herhalen zij het. Want daar vragen de Joden weer om een teken. En dan zegt Jezus: **“Een boos en overspelig geslacht wordt geen ander teken gegeven dan het teken van Jona”**.

Want wat ging dit nu worden? Hoe vond dat oordeel plaats? Hij is voor ons in dat oordeel gegaan; gestorven en begraven en opgestaan.

Wat is het teken van Jona? Zoals Jona drie dagen en drie nachten in de vis was, zo zal het zijn met de Zoon des Mensen, want het is een teken van Zijn sterven, begraven en opstanding uit de doden, wat nu het machtige teken is. Zo zien wij, hoe de wonderen en tekenen door God aangepast zijn aan Zijn handelingen en werken in een bepaalde tijd.

Toen de Heilige Geest uitgestort was en Jezus het werk volbracht had, toen werd het handelen Gods weer anders en geschieden er weer wonderen en tekenen. U moet het maar eens nalezen in **Handelingen**, waar het bij die wonderen om gaat.

Waardoor kwamen én in Israël én onder de heidenen sommigen nog tot geloof? Omdat bij die wonderen en tekenen, die heen wezen naar de dood en opstanding van Jezus, altijd werd verkondigd dat Hij leeft.

Want Hij, die voor ons gestorven is op het kruis, leeft en deze wonderen en tekenen geschieden in Zijn Naam. Hij is niet dood, maar Hij leeft en God heeft Hem verhoogd, heeft Hem tot Heer gemaakt en Hem is gegeven alle macht in hemel en op aarde.

Het is deze levende en verhoogde Jezus, die deze wonderen en tekenen doet. Voor wie? Niet voor de gelovigen, maar voor hen, die nog niet gelovig zijn, om hun te laten zien, dat Hij, de gekruisigde van Golgotha, de levende Heer is.

Daarom leest u ook altijd bij de wonderen en tekenen, die de apostelen verrichtten, dat er direct heengewezen wordt naar de opstanding van Jezus. **“Wat ziet gij ons aan”, zeggen Petrus en Johannes, “alsof wij dat wonder hebben verricht. Neen, het is God, die Zijn dienstknecht Jezus heeft verhoogd en**

verheerlijkt, die gij hebt gekruisigd. En in Zijn Naam en door Zijn Naam is deze hier gezond geworden, opdat geheel Israël weet, dat Hij leeft”.

Hebben wij dat wonder en teken nog nodig? Dan zijn wij nog geen ware gelovigen. Ik weet, dat Jezus leeft! En daarom behoeven wij geen wonderen er voor te zien. Want het grootste wonder is in ons zelf. Hij leeft in ons hart, Hij leeft in mij, Hij leeft in mij Zijn Leven. Hij leidt mij. Hij openbaart mij Zijn Woord. Hij is wonderbaar!

Wij zijn geen kunstig verdichte fabelen gevolgd, maar wij hebben Zijn verborgen omgang. Kent u Hem? Is dat niet het grootste wonder, wat God met ons leven doet? Dat is een aanéensluiting van wonderen!

Ja, de Psalmist zegt er van in **Ps. 40:6**. **“Talrijk hebt Gij gemaakt, o Here, mijn God, uw wonderen en uw gedachten jegens ons; niets is bij U te vergelijken. Wilde ik ze vermelden en uitspreken, te talrijk zijn zij om te noemen”**. Als ik u zou moeten noemen, die de Heer in mijn leven heeft gedaan, dan zou ik nooit klaarkomen.

Want: **“Talrijk hebt Gij gemaakt, o Here, mijn God, uw wonderen en uw gedachten jegens ons; niets is bij U te vergelijken. Wilde ik ze vermelden en uitspreken, te talrijk zijn zij om te noemen”**. En wat zegt **Ps. 71:7**. **“Ik ben voor velen als een wonder geweest”**.

Ja, inderdaad, voor mijn eigen familie ben ik een wonder, voor al mijn kennissen ben ik een wonder en niet uit mij zelf. Had je dat nu van hem gedacht? Hij was eigenlijk nergens goed voor. Maar nu ziet u een wonder! En dat is Gods werk. De Schrift zegt immers ook: **“ik ben voor velen als een wonder geweest”**. Hoe komt dat? Het antwoord is: **“Gij waart mijn machtige toevlucht”**.

Hebt u nooit gelezen, dat de Heer zegt in **Jes. 8:18**. **“Zie, ik en de kinderen, die de Here mij gegeven hebt, zijn tot tekenen en tot zinnebeelden”**. En Jesaja moest dit profeteren en het wordt in Hebreeën overgenomen. Als u een ware gelovige bent, dan bent u voortdurend een wonder en een teken voor de ongelovigen om u heen. Dan hoeft u niets te zeggen, want als u met Jezus verkeert en leeft en u door de Heilige Geest laat leiden, dan bent u dagelijks voor uw omgeving een wonder. De Heer zegt dus: **“Ik en de kinderen, God mij gegeven heeft, en dit is van de Here der heerscharen”**.

Er staat een ernstige waarschuwing over Israël; **“Zij hebben op Uwe wonderen geen acht geslagen”**, zó zijn zij tijdelijk als volk verworpen.

Broeders en zusters mag ik u anno 2024 waarschuwen!

U, die zich noemt **“gelovige”**, maar die een **“ongelovige gelovige”** bent, als u blind bent voor de wonderen Gods, die God dagelijks doet. Want dan is het gevaar aanwezig, dat het met u net zo gaat als met Israël. Zij hebben op Gods wonderen geen acht geslagen en niet opgelet, zegt de Psalmist.

Weet u, wij leven aan het eind van dit genade tijdperk en God gaat weer op een bijzondere wijze werken en handelen met de mens. Zoals in de dagen van Jezus eerste komst, toen God eerst Zijn Zoon zond alleen voor Israël en dat begeleidde met die wonderen, tekenen en krachten van het Koninkrijk, om Israël dat koninkrijk aan te bieden met de voorwaarden: **“Zie, uw Koning is hier”**.

Toen zij op een zekere tijd dat verwierpen en geen acht sloegen op Zijn wonderen, zei de Heer: **“U zal geen ander teken meer gegeven worden, dan het teken van Jona”**. De Christenheid, die al zoveel eeuwen het Evangelie der genade en het Evangelie van de heerlijkheid Gods hebben gehoord, voor dezulken waarschuwt de Schrift met het teken van Jona.

Dat wil zeggen, deze profetie in een nieuwe versie. Want Jona is niet alleen het teken van de Messias, die drie dagen en nachten in het hart der aarde was en toen opstond uit de doden en toen naar de heidenen ging. Maar het is ook een heen wijzing naar het volk van de Messias, het Israël van deze tijd.

Wij hebben gezien, hoe de Messias van Zijn volk niet te scheiden is en dat zij twee knechten zijn, van wie Israël dat wel die ongehoorzame knecht is, maar die, net als Jona, in get volkerengraf gegaan is

onder de volken. Naar bu doet God deze Jona weer terugbrengen naar het land Kanaän; de vis gaat hem uitspuwen. Elke keer wordt er weer een deel uitgespuwd op het land. Verstaan wij dit?

Maar heel vaak blijven de Christelijke kerken (Gemeenten) doof en blijven slapen, want zij zien niet dat geweldige teken van God, dat gaat komen.

Zij zoeken dikwijls immers andere wonderen en tekenen (vandaag de dag steeds meer in aantal toenemend) maar het wonder en teken, wat God gaat doen, omdat Hij gaat handelen, zien zij niet. God staat op het punt om de maatschappij van de heidenen aan zijn eind te doen komen en dat de Gemeente. De ware gelovigen voleindigd en weggenomen zal worden.

Dan zal Hij weer gaan handelen met Israël. Jezus heeft gezegd in **Luc.21:29**. **“Let op de vijgeboom en op al de bomen”**. Dat is het teken, het wonder van Gods tijd, van Gods **“nu”** in deze tijd. Men zoekt andere wonderen, maar ziet toch naar dit wonder! Wat wat een wonder is het, dat een volk, dat zo'n 2.000 jaar en meer jaren verstrooid is geweest onder alle volken, daar niet geassimileerd is, maar altijd dat Joodse volk is gebleven, dat nu weer terugkeert naar het land der vaders, gelijk God gesproken heeft.

Het ontwaakt als het ware uit een doodsslaap, waar zij in lagen in hun ghetto's, in de verschillende grote steden onder de heidenen; maar als dorre doodsbeneden een lichaam gaan vormen, de Joodse staat. Maar zij zijn nog zonder Geest, want de Geest is nog niet in hen en zal ook niet in hen komen, voordat de ware gelovigen weggenomen zijn.

Want de verblinding zal over Israël blijven, totdat de volheid der heidenen binnengaat. En de Heer zegt tegelijk voor die tijd: **“Denk er om, als dat teken van Jona opnieuw gaat geschieden, en Israël als de vijgeboom ontwaakt, dan zullen ook valse profeten vele wonderen en tekenen gaan verrichten”**.

Broeders en zusters loop die nu niet na! Want Jezus Zelf waarschuwt in **Matt. 24:24-26**, dat er in die dagen vele valse apostelen en profeten zullen opstaan en grote tekenen en wonderen doen. (Nogmaals: lees en bestudeer de studie: **“Waarom velen niet genezen”**. Zeker nu vandaag de dag er zo veel genezings-bijeenkomsten worden georganiseerd met vooraf heel veel tam tam en waar vele broeders en zusters achter aan gaan, maar zij kunnen mij helaas nooit een duidelijk Bijbels antwoord geven, waar dat in het Woord van God, de Bijbel staat. En dat komt omdat zij het Woord niet goed bestuderen en kennen)

Paulus spreekt in **2 Tess. 2** van allerlei krachten en bedrieglijke wonderen. Maar God heeft aangekondigd en van te voren voorzegt, wat Zijn wonderen en tekenen voor deze tijd zijn. De staat Israël, die hersteld wordt, is al aanwezig net zoals alle attributen voor de Tempel bouw en momenteel zijn er 4 zuivere roden vaarsen die tussen komende Pasha en het feest der Weken, Pinksterfeest zullen worden geslacht en de as en het bloed van deze vaarsen dient om alle attributen van de Tempel te reinigen (**verplicht door God Zelf**), zodat men met de bouw van de derde Tempel kan beginnen.

Dit alles zijn tekenen aan de wand voor alle Christenen, die, mag ik het zo zeggen, gelovige ongelovigen of ongelovige gelovigen zijn. Zij zeggen te geloven, maar zij geloven het niet, zoals ook Israël het in Jezus dagen was.

God moge het ons doen verstaan, dat wij de tekenen der tijden kunnen onderscheiden, die God **nu** vandaag geeft. Want Jezus komt zeer spoedig.

“Maranatha”, Amen.